

Chemări la Hristos - Rufe zu Christus

Nr. 87, Septembrie 2017

87. Ausgabe, September 2017

CATEDRALA MĂNĂSTIRII CURTEA de ARGEȘ la 500 de ANI de la SFINȚIRE

Această biserică este considerată drept una dintre minunile arhitecturale din România, de aceea a fost aleasă și expusă macheta ei în marea expoziție Minumundus din Klagenfurt. Mănăstirea Curtea de Argeș - monument ctitorit de Neagoe Basarab - poartă, dincolo de cunoscuta legendă a Meșterului Manole, o serie de adevăruri istorice prea puțin cunoscute. Date pe aceeași temă avem și-n versurile populare: „Pe Argeș în gios,/ Pe un mal frumos,/ Negru-Vodă trece/ Cu tovarăși zece:/ Nouă meșteri mari,/ Calfe și zidari/ Și Manoli - zece,/ Care-i și întrece...” Cât de cunoscută este frumoasa baladă a meșterului Manole?! Dar câți dintre noi știu adevărul din spatele legendei și cum își leagă Manole numele de edificiul ridicat pe locul fostei catedrale mitropolitane, zidită în sec al XV-lea. „În ziua de Adormirea Maicii Domnului, în anul 1439, pe locul actualei Mănăstiri, era sfințită Catedrala Mitropolitană, în prezența ctitorului ei, Vlad Dracul, domnul Țării Românești. Din nefericire, în anii 1444 și 1446 au avut loc două cutremure care au afectat grav această catedrală.”

Construcția Mănăstirii Curtea de Argeș, care dăinuiește și azi, a început în 1514, din dorința lui Neagoe Basarab de a zidi aici un lăcaș de o frumusețe fără seamăn. Iar contribuția legendarului meșter Manole la ridicarea construcției nu e doar folclor. Tânărul Neagoe Basarab a fost la studii în Italia și la Constantinopol. La Constantinopol, sultanul Baiazid al

II-lea îi încredințează administrarea construcției unei moschei, sarcină de care el s-a achitat strălucit. Constructorul-șef al moscheii este Manoli din Niaesia, care apare, astfel, alături de Neagoe Basarab. Se pare că Manoli era armean, astfel explicându-se anumite elemente de arhitectură armeană și georgiană din construcția Mănăstirii”.

În luna decembrie a anului 1610, când orașul Curtea de Argeș era cucerit de trupele tânărului principe transilvan Gabriel Bathory (de 21 de ani), atunci a fost prădată și avariata. Edificiul a fost refăcut ulterior de Matei Basarab și Șerban Cantacuzino. Arhitectura lăcașului suferă, în decursul timpului, modificări. Francezul Emile André Lecomte de Nouy își pune amprenta pe transformarea sa într-o construcție regală. „După ce M.S. Regele Carol (pe atunci Principe) vizitează întreagă țară călare, alege Podul lui Neag (Sinaia) ca loc de trăit, iar Curtea de Argeș drept loc de murit. Emile Andre Lecomte de Nouy va reconstrui Mănăstirea încercând să o transforme dintr-o

construcție princiară, într-una regală. Are loc și o schimbare a arhitecturii turlor, mai scunde și cu circumferință mai mare. Și tocmai datorită acestui aspect au putut să reziste la cutremurele ce au urmat. În cursul reconstrucției, pereții Mănăstirii au fost demolați până aproape de bază. „Fresca ce era nedeteriorată a fost scoasă de arhitectul francez, noua frescă a Mănăstirii fiind realizată de un grup de artiști. Mai există 48 de astfel de fresce, 39 la MNAR, 5 la MNIR și 4 în Muzeul Arhiepiscopiei Argeșului și Muscelului.

În curtea Mănăstirii Argeșului a existat un paraclis, care avea o pictură deosebit de valoroasă. Din

păcate, acesta a fost demolat de Lecomte de Nouy, pentru a face loc parcului destinat familiei regale. „În parcul creat au fost plantate specii rare, găsindu-se și azi un arbore-lalea (*Liliodendron tulipifera*). În 1939 Regele Carol al II-lea decide închiderea pentru cult a Mănăstirii. Lăcașul urma să aibă numai rolul de necropolă regală. Episcopiei i-a fost dat terenul de la intrarea în curte în scopul construirii unei noi biserici episcopale, iar pe acest teren se construiește azi noua Necropolă Regală a României”.

În ziua de sărbătorire a Sfântului Neogoe Basarab, 26 septembrie (2017) au fost sărbătoriți și 500 de ani de la sfințirea Catedralei arhiepiscopale de la Curtea de Argeș, ctitorie a voievodului Țării Românești din anii 1512 – 1521.

Cu această ocazie, Sfânta Liturghie a fost oficiată pe esplanada din fața Catedralei din Curtea de Argeș, veche capitală a Țării Românești, de Prea Fericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, împreună cu Înalț Prea Sfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, Înalț Prea Sfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, Înalț Prea Sfințitul Părinte Calinic, Arhiepiscopul Argeșului și Muscelului, și Prea Sfințitul Părinte Visarion, Episcopul Tulcii, înconjurați de un sobor de preoți și diaconi. La eveniment au fost prezenți reprezentanți ai autorităților centrale și locale.

După citirea Sfintei Evanghelii, Prea Fericitul Părinte Patriarh a rostit un cuvânt de învățătură despre Sfântul Neogoe Basarab, „un exemplu pentru fiecare creștin”, despre felul în care voievodul Țării Românești a știut, în cei nouă ani de domnie să sprijine, prin cultură, lupta pentru păstrarea identității naționale și ortodoxe.

Sfântul Domnitor Neogoe Basarab a avut parte de o educație aleasă, care i-a permis să se raporteze corect la situația politică și culturală a vremii în care trăia. Neogoe Basarab a fost un om al păcii, dar totodată și un apărător al neamului său. A știut să aibă relații de prietenie cu toate statele vecine, evitând, astfel, jertfele omeniești. Promotor al păcii a fost, asemenea lui, 200 de ani mai târziu, Constantin Brâncoveanu (1688 – 1714), care nu a purtat nici un război în cei 25 de ani de domnie. Purtarea de grijă a domnitorului valah pentru Biserica Ortodoxă a fost exprimată în toate locurile în care creștinii au avut nevoie de ajutor. Sfântul Neogoe Basarab a ajutat Patriarhiile Ierusalimului și Constantinopolului, a fost alături de monahii din Muntele Athos, unde mai multe mănăstiri au primit ajutor material pentru a fi recondiționate, dar cea mai importantă ctitorie a Sfântului Neogoe Basarab rămâne Catedrala arhiepiscopală în stil bizantin din Curtea de Argeș, sfințită în urmă cu cinci secole, a mai spus Patriarhul României.

În continuare, consilierul prezidențial Sergiu Nistor a dat citire mesajului transmis de Klaus Werner Iohannis, președintele României, iar Victor Opaschi, secretarul de stat pentru Culte, a prezentat mesajul guvernului României.

La finalul slujbei, Părintele Patriarh Daniel a oferit mai multe daruri Înalț Prea Sfințitului

Arhiepiscop Calinic, între care un set de Sfinte Vase, o Evanghelie, volumul Învățătura despre sfintele icoane reflectată în teologia românească și o sfântă cruce. La rândul său, Părintele Arhiepiscop Calinic i-a oferit Prea Fericitului Părinte Daniel un CD cu Paraclisul Sfântului Neogoe Basarab interpretat de elevii seminariști din Curtea de Argeș.

Balada populară „Meșterul Manole”, cu circulație largă în spațiul balcanic și dincolo de el, este legată în folclorul românesc de construcția mănăstirii Argeșului, adică a acestei Catedrale de la Curtea de Argeș.

www.basilica.ro

GRUNDSTEINLEGUNG FÜR NEUE RUMÄNISCH-ORTHODOXE KIRCHE IN WIEN

Der rumänisch-orthodoxe Metropolit Serafim (Joanta) hat am Sonntag in Wien-Leopoldstadt die Grundsteinlegung für eine neue rumänisch-orthodoxe Kirche vorgenommen. Geplant ist eine 400 Quadratmeter große Kirche mit freistehendem Glockenturm, wie er in der rumänischen Bukovina üblich ist, verbunden mit zwei Gebäuden, in denen u.a. das Pfarrbüro, die Pfarrerrwohnung und ein Kindergarten (in Trägerschaft der katholischen St. Nikolaus-Stiftung) Platz finden werden. Metropolit Serafim bezeichnete den Bau als „historisches Ereignis, auch für die anderen Christen in Wien“. Das neue Gotteshaus werde „ein Zeugnis des gemeinsamen Glaubens an Christus“ sein und als „spirituelle Lunge“ für ein Stadterneuerungsgebiet fungieren.

Der seit 1994 für Zentral-und Nordeuropa zuständige rumänisch-orthodoxe Erzbischof hob am Rande der Feierlichkeiten gegenüber „Kathpress“ die starke katholische Tradition Österreichs hervor, die auch positive Auswirkungen auf die übrigen christlichen Kirchen im Land habe. So seien auch die rumänischen Gläubigen in Österreich sehr stark mit ihrer Kirche verbunden -stärker, als dies beispielsweise in Deutschland der Fall sei, so der aus Nürnberg angereiste Metropolit.

Der Grundsteinlegung voran ging am Sonntag auf dem Bauplatz des künftigen Gotteshauses eine Göttliche Liturgie, der Metropolit Serafim vorstand. Der Bezirk Leopoldstadt hatte 2014 an alle

Religionsgemeinschaften appelliert, im Sinne aktueller stadtplanerischer Überlegungen im Neubaugebiet des einstigen Frachtenbahnhofs des Nordbahnhofs ein spirituelles Zentrum zu errichten. Die rumänisch-orthodoxe Kirche war die einzige Religionsgemeinschaft, die bisher dieser Einladung folgte.

Seelsorger der neuen Gemeinde und Projektleiter des Gesamtvorhabens ist der orthodoxe Priester Emanuel-Stefan Nutu.

Die Erwartungen der Leopoldstadt an das neue religiöse Zentrum seien hoch, so der Vizevorsitzende der Bezirksvertretung Bernhard Seitz: „Wir hoffen, dass diese rumänisch-orthodoxe Gemeinde Teil unserer Identität wird. Die Leopoldstadt steht heute für gute Nachbarschaft, Toleranz und Respekt“.

„Etwas Besseres gibt es nicht“

Bereits am Samstag war das Projekt im Wiener Otto-Mauer-Zentrum präsentiert worden. Nach Angaben des Architekten-Ehepaars Georg und Mihaela Baldass, das bereits die rumänisch-orthodoxe Kirche an der Simmeringer Hauptstraße entworfen hatte, wird sich das neue Gotteshaus an der Bruno-Marek-Allee an den "klaren Formen" der Moldau-Klöster orientieren.

Georg und Mihaela Baldass unterstrichen bei der Präsentation die Prinzipien ihres Entwurfs für die neue Kirche: archaische Form, Einfachheit, Treue zur rumänischen Identität, Bezug zu Wien. Bei der Verbindung von Kirchenschiff und freistehendem Glockenturm habe sich man sich vom „raffinierten achteckigen Übergang“ als Symbol der Ewigkeit inspirieren lassen, wie ihn die Baumeister der Klöster in der Moldau und der Bucovina praktizierten: „Etwas Besseres gibt es nicht“.

Auch in anderer Hinsicht wolle man sich von den -heute zum UNESCO-Weltkulturerbe zählenden - Moldau-Klöstern prägen lassen: Obwohl die Klöster erst im 15./16. Jahrhundert entstanden, wurden für den Freskenschmuck an Innen- und Außenwänden nur „Heilige der ungeteilten Christenheit“ vor der Spaltung von 1054 ins Bild genommen. Die Fresken an den Außenwänden der neuen Kirche sollen zu einem Anziehungspunkt nicht nur für die Leopoldstadt, sondern für alle Besucher Wiens werden, hieß es bei der Projektpräsentation.

Das für die künftige Wiener Kirche vorbildhafte Freskenprogramm des Klosters Voronet in der Bukovina erläuterte die rumänische Nonne Gabriela Platon. Die Klosterkirche gilt -nicht zuletzt wegen der eindrucksvollen Darstellung des Jüngsten Gerichts -als „Sixtinische Kapelle des orthodoxen Orients“. Kloster Voronet wurde unter der österreichischen Herrschaft in der josephinischen Epoche 1785 aufgelöst, nach dem Fall der kommunistischen Herrschaft 1991 als Frauenkloster wiederbegründet.

„Freundschaft Österreich-Rumänien“

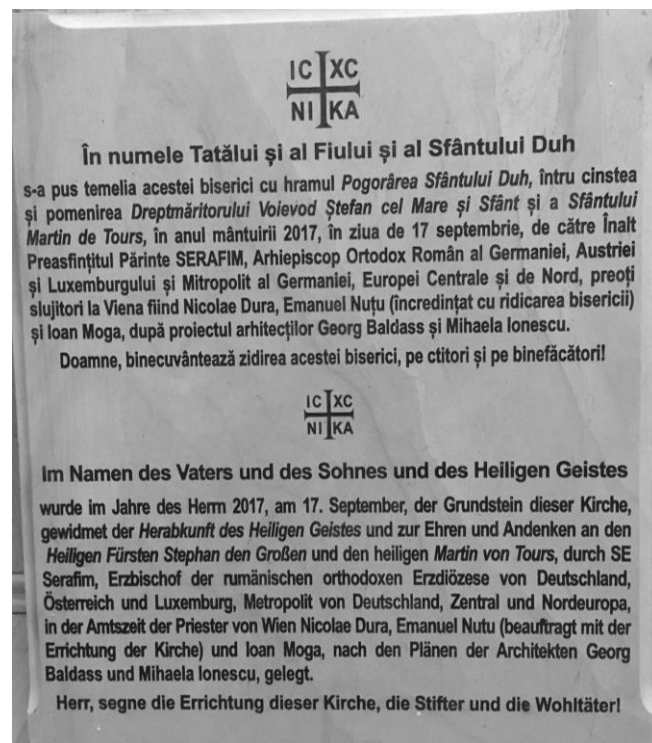
Metropolit Serafim erinnerte bei der Projektpräsentation daran, dass Wien für die orthodoxen Rumänen immer eine große Anziehungskraft gehabt hatte. Der Metropolit hob

zudem die verdienstvolle Arbeit von Bischofsvikar Nicolae Dura seit 1993 hervor. Im Jahr 2009 habe Patriarch Daniel die von Dura initiierte eindrucksvolle Kirche an der Simmeringer Hauptstraße geweiht, mittlerweile sei auch die (von der Erzdiözese Wien geschenkte) Kirche St. Anton im 15. Bezirk dazugekommen.

Die starke Zunahme der rumänischen Gemeinde seit der Liberalisierung des Arbeitsmarktes der Europäischen Union habe nun den Bau einer weiteren rumänischen Kirche notwendig gemacht.

Auch der rumänische Botschafter in Wien, Bogdan Mazuru, betonte seinen Stolz über den Einsatz der rumänischen Priester in Österreich. Sie seien nicht nur Seelsorger mit einer spirituellen Aufgabe, sondern leisteten auch Wesentliches im kulturellen und sozialen Bereich.

Den Bau des neuen rumänisch-orthodoxen Gotteshauses im Stadterneuerungsgebiet der Nordbahnhof-Gründe wertete der Botschafter als "ein Zeichen der Freundschaft zwischen Österreich und Rumänien".

„Aktive und lebendige Pfarrgemeinden“

Bischofsvikar Dura gab bei der Projektpräsentation im "Otto Mauer-Zentrum" einen Überblick über die Situation der rumänisch-orthodoxen Kirche in Österreich. Er bezifferte die Zahl der rumänisch-orthodoxen Gläubigen im Land mit bis zu 50.000. Es gebe zwölf „aktive und lebendige“ rumänisch-orthodoxe Pfarrgemeinden. Allein in Wien standen im Vorjahr 248 Taufen nur elf Begräbnisse gegenüber. „Wir fühlen uns hier zu Hause“, betonte der Bischofsvikar und erinnerte an die 300-jährige Präsenz der orthodoxen Rumänen in Wien. Das Verhältnis zu den anderen Kirchen und zur Gesellschaft insgesamt sei von „Dialog und Liebe“ gekennzeichnet, betonte Dura.

ÎPS SERAFIM A SFINȚIT PIATRA DE TEMELIE PENTRU UN NOU LĂCAȘ DE CULT, LA VIENA

La Viena au avut loc, sâmbătă și duminică, 16-17 septembrie a.c., manifestările dedicate punerii pietrei de temelie pentru cea de-a treia biserică românească din oraș, care va fi ridicată după modelul bisericii Mănăstirii Voroneț și va purta hramurile "Pogorârea Sfântului Duh" și "Sf. Ier. Martin de Tours". Sâmbătă, la Centrul Otto-Mauer a avut loc prezentarea proiectului, iar duminică, la locul viitoarei biserici a avut loc Sfânta Liturghie arhierescă săvârșită de ÎPS Părinte Mitropolit Serafim, urmată de slujba de sfințire a pietrei de temelie pentru noua biserică.

Sâmbătă seara, la Centrul Otto-Mauer al Asociației academicienilor catolici al Arhiepiscopiei Vienei, a avut loc o întâlnire de prezentare a proiectului viitoarei biserici ortodoxe române din capitala Austriei. Invitații au fost salutați de către Înaltpreasfințitul Părinte Serafim, Mitropolitul Ortodox Român al Germaniei, Europei Centrale și de Nord. Domnul arhitect Georg Baldass a prezentat proiectul bisericii, iar monahia Dr. Gabriela Platon a susținut alocuțiunea cu titlul: Sfânta Mănăstire Voroneț – mărturie și simbol pentru bisericile cu pictura exterioară din Bucovina. Seara a fost încheiată de un concert de cântări bizantine, susținut de membri ai grupului psaltic "Tronos" al Catedralei Patriarhale, condus de Arhid. Dr. Mihail Bucă.

Slujba la locul viitoarei biserici românești din Viena a început duminică, în jurul orei 09:00 cu slujba Utreniei. În continuare, IPS Părinte Serafim a oficiat Sfânta Liturghie împreună cu PS Emilian Crișanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Aradului.

Slujba de sfințire a locului și așezarea pietrei de temelie au avut loc imediat după Liturghie, în prezența a numeroși români din țară și din Austria. La eveniment au fost prezente autorități locale, dar și reprezentanți ai statului român: Excelența sa Bogdan Mazuru, ambasadorul României la Viena, dna Florentina Bălășoiu de la consulatul general al României în capitala Austriei și dna Irina Cornișteanu, director ICR Viena.

Locația viitoarei biserici se află la punctul de întâlnire al străzilor Norbahnstraße și Taborstraße. Biserica va fi o replică a Mănăstirii

Voroneț, cunoscută drept *Capela Sixtină a Orientului*. În cuvântul său, IPS Serafim a vorbit despre importanța viitorului locaș de cult pentru comunitatea românească din Austria.

Totodată, Mitropolitul Ortodox Român al Germaniei, Europei Centrale și de Nord a evidențiat activitatea filantropică a Bisericii Ortodoxe Române și grija permanentă a Patriarhului Daniel pentru românii din diaspora: *"Suntem îndatorați în fața lui Dumnezeu să ne rugăm pentru Patriarhul nostru, să îl pomenim în rugăciunile noastre și să apreciem lucrarea deosebită pe care Preafericirea Sa o face în țară, dar și pentru românii din străinătate. Să nu uităm faptul odată cu venirea Patriarhului Daniel, Biserica Ortodoxă Română desfășoară poate cea mai mare lucrare socială din toată istoria ei"*, a spus Înaltpreasfinția Sa, potrivit Radio Trinitas.

Cu acest prilej, Patriarhul României a adresat un mesaj pastoral românilor din capitala Austriei: *"Ne bucurăm de faptul că proiectul arhitectural are în vedere și construirea mai multor spații destinate tinerilor și copiilor, precum și persoanelor care au nevoie de locuință. Construirea unor spații sociale pentru credincioșii parohiei va întări solidaritatea comunității românești și va fi o mărturie a interesului Bisericii Ortodoxe față de activitățile caritabile sau filantropice"*

Răspunsurile liturgice au fost oferite de mai mulți membri ai grupului psaltic Tronos, precum și de corul bisericii "Sf. Andrei" din Viena.

La bucuria românilor din Austria au luat parte și un grup de pelerini din Țară

<http://www.mitropolia-ro.de/index.php/stiri-din-2017/1165-ips-serafim-a-sfantit-piatra-de-temelie-pentru-un-nou-lacas-de-cult-in-viena>

Ajutorul dumneavoastră:

Rumänisch-Orthodoxe Kirchengemeinde in Österreich
Bank Austria
IBAN: AT101200010014231202
BIC: BKAUATWW
Verwendungszweck: Kirchenbau

SFÂNTUL MUNTE ATHOS, LOC DEOSEBIT DE TRĂIRE ȘI SIMȚIRE ORTODOXĂ

Munții au fost denumiți ca „degete ale pământului care arată spre cer”. Făptura umană privește cu drag înălțimile și dorește să ajungă pe munți. Îndemnul Psalmistului David corespunde unei realități umane profunde: „*Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul*” (Ps. 120,1-2), ori cum auzim îndemnul la slujba Utreniei: „*La munți suflete, să ne ridicăm; mergi acolo de unde vine ajutorul*” (antifon 2 gl. V).

Sfântul Munte Athos este pensinsula cu același nume din partea răsăriteană de nord a Greciei. Aici e așa numita republică monahală. Aici candela rugăciunilor nu se stinge nicicând. Muntele Athos este o oază către redescoperirea sinelui pierdut în aglomerația și confuzia lumii de azi.

Sfântul Munte Athos a fost cheagul ortodoxiei de pretutindeni și centrul prin excelență al monahismului ortodox. Numărul monahilor la sfârșitul secolului al X-lea era de 1.000, iar în anul 1020 ajunseseră la 3.000, după cum se spune în viața Sfântului Atanasie Atonitul. La numai 30 de ani după aceea, numărul călugărilor ajunsese la 6.000, iar numărul mănăstirilor la 180.

Astăzi viețuiesc pe Sf. Munte Athos 2.000 de călugări. Călugări români, azi vreo 250, se nevoiesc în viața călugărească în schiturile atonite: Prodromu, Lacu, Sf. Ilie Colciu și Sf. Ipatie, de asemenea, trăiesc

în diferite chilii sau mănăstiri atonite. Acești călugări își împart ziua și noaptea în trei părți: 8 ore rugăciune, 8 ore muncă și 8 ore odihnă.

Un grup de șapte profesori de la Colegiul Universitar de Pedagogie din Viena, însoțiți de rector și prorector, am avut șansa, în acest început de toamnă, să facem un pelerinaj la Sfântul Munte ajungând până pe vârful Athon (2.033 m). Acolo sus, unde cerul atinge pământul, este așezată o bisericuță cu hramul „Schimbării la față a Mântuitorului Hristo” și o cruce de tradiție rusă pusă acolo în anul 1897. Am avut comunicări cu monahi îmbunătățiți, am slujit și am participat la dumnezeiasca Liturghie și la alte sfinte slujbe și am admirat frumusețile unice ale unui pământ atârnat între cer și mare. Sfântul Munte Athos aparține canonică de Patriarhia ecumenică, care își are reședința în Constantinopol/Istanbul, Turcia.

Slavă și alesă mulțumire Milostivului Dumnezeu pentru această experiență și trăire duhovnicească.

O prezentarea a acestui pelerinaj va fi făcută cu imagini, cântare și cuvinte Duminică 29.10 la ora 12,00 în sala noastră parohială.

DESPRE CREAȚIE ȘI CRIZA ECOLOGICĂ

20 DE CITATE ALE PATRIARHULUI ECUMENIC BARTOLOMEU

1. Ortodoxia este angajată din punct de vedere ecologic. Ea este Biserica „verde” prin excelență. Credința și cultul nostru ne întăresc angajamentul luat de a ocroti creația și de a promova „utilizarea euharistică” a lumii, solidaritatea cu creația. Atitudinea creștinului ortodox este opusul instrumentalizării și exploatarei lumii.
2. Considerăm că rădăcinile crizei mediului nu sunt în principal economice sau politice, nici tehnologice, ci în mod profund și esențial religioase, spirituale și morale. Este o criză despre și din interiorul inimii omului.
3. Lumea aceasta nu este numai un dar al lui Dumnezeu, ci și o provocare pentru oameni. Cel puțin am ajuns să cunoaștem adevărul că ne-am comportat inadecvat cu mediul natural și resursele lui. Consecințele sunt simple și dureroase. Sunt evidente în aerul pe care îl respirăm, în apa pe care o bem, în mâncarea pe care o consumăm, în problemele de sănătate emoțională și fizică pe care le confruntăm, precum și în relațiile dintre noi pe plan local, regional, național și global.
4. Adevărul este că dincolo de orice diferență de doctrină care ar putea caracteriza diferitele confesiuni creștine și dincolo de orice dezacord religios care ar putea separa diferite comunități de credință, pământul ne unește într-un mod unic și extraordinar. În cele din urmă, cu toții împărțim pământul de sub

picioarele noastre și respirăm același aer al atmosferei planetei. Chiar dacă nu ne bucurăm de resursele lumii în mod corect și just, totuși cu toții suntem responsabili pentru ocrotirea și conservarea ei.

5. O Biserică neglijentă în rugăciune pentru mediul natural este o Biserică ce refuză să ofere hrană și băutură unei omeniri suferinde.
6. O societate care își ignoră misiunea de a purta de grijă pentru toți oamenii este o societate care abuzează de însăși creația lui Dumnezeu.
7. A afecta creația lui Dumnezeu este echivalent cu a păcătui.
8. Virtutea contemplării sau a tăcerii reflectă calitatea de a aștepta și a depinde de harul lui Dumnezeu. În aceeași măsură, rânduiala postului sau a înfrânării descoperă puterea de a nu dori sau de a dori mai puțin. Ambele calități sunt decisive într-o cultură care pune accent pe nevoia de a ne grăbi, prevalarea „dorințelor” individuale față de „nevoile” globale.
9. Suntem chemați – de fapt, suntem obligați – să ne asumăm rolul de a conserva pământul ca un dar și resursă oferită omenirii de un Creator iubitor.
10. Această planetă este un organism dătător de viață, care este mai mult decât suficient pentru cei care știu și practică moderația.
11. Pământul și oamenii au fost creați și mențiți să existe într-o relație de respect și armonie.
12. Pe măsură ce lăcomia pune stăpânire pe comunitățile noastre, consumul crește dincolo de ceea ce poate susține pământul. Cu alte cuvinte, cei lacomi devastează mai multe resurse decât ceea ce poate pământul să reînnoiască. Deținerea pământului într-o manieră atât de egoistă îl privează de proprietățile sale dătătoare de viață și atrage o mare amenințare asupra restului creației.
13. În termeni religioși, modul în care ne raportăm la natură reflectă în mod direct modul în care ne raportăm la Dumnezeu și la semenii noștri, precum și modul în care ne raportăm la biodiversitatea creației.
14. Criza ecologică se raportează în mod direct la provocarea morală de eliminare a sărăciei și de promovare a drepturilor omului.
15. Încălzirea globală este o criză morală și o provocare morală.
16. Ocrotirea vitalității și diversității planetei noastre este o responsabilitate sfântă și o vocație comună.
17. Atitudinile și comportamentele oamenilor față de creație au un impact direct asupra semenilor și reflectă atitudinile și comportamentul oamenilor față de semenii, în special față de săraci.
18. Ecologia este legată în mod inevitabil de sociologie și economie, astfel toate activitățile ecologice sunt măsurate și judecate în ultimă

instanță după efectele pe care le au asupra celor mai defavorizați și în suferință din lume. Problema ecologică este în esență una sociologică.

19. Soluția la problema ecologică nu este doar o chestiune de știință, tehnologie și politică, ci, poate în principal, o chestiune care ține de schimbarea minții, de noi valori și de un etos nou. În teologia creștină utilizăm termenul de metanie, care înseamnă schimbarea minții, o schimbare totală a mentalității.
20. Nu este oportună doar intenția unei culturi ecologice și luarea unor decizii fără a lua în considerare și impactul acestora asupra mediului.

<http://basilica.ro/20-de-citate-ale-patriarhului-ecumenic-bartolomeu-despre-creatie-si-criza-ecologica/>
(01.09.2017)

BARTHOLOMAIOS RUFT ZUM SCHUTZ VON UMWELT UND WELTKULTURERBE AUF

Ökumenischer Patriarch fordert in Hirtenbrief zum Schöpfungstag bescheidenen Lebensstil und verstärkte Schutzmaßnahmen gegen die Zerstörung kultureller Güter

In einem eindringlichen Appell hat der Ökumenische Patriarch Bartholomaios vor der zunehmenden Zerstörung der Umwelt wie auch des kulturellen Erbes der Menschheit gewarnt. In seinem Hirtenbrief zum kirchlichen

Schöpfungstag (1. September), der zugleich auch den Beginn des orthodoxen Kirchenjahres markiert, ruft der Patriarch die gesamte Menschheit zur Umkehr auf. Zum einen mahnt er einen bescheidenen Lebensstil ein, der auf dem sorgsamem Umgang mit natürlichen Ressourcen basiert; zum anderen fordert er dringend verstärkte Schutzmaßnahmen gegen die Zerstörung kultureller Güter, wie dies etwa im Nahen Osten der Fall ist.

Der gegenwärtige rasante technologische Fortschritt dürfe die Menschen nicht in die Irre führen, betont das Ehrenoberhaupt der Weltorthodoxie: „Bei jedem technologischen Vorhaben müssen wir ernsthaft die Gefährdungen in Betracht ziehen, denen diese Technologie die natürliche Umwelt und die Zivilisation aussetzt, sowie generell alle damit zusammenhängenden schwerwiegenden Beeinträchtigungen, welche möglicherweise (bzw.

tatsächlich) die Schöpfung und das Leben auf Erden bedrohen“, schrieb Bartholomaios wörtlich.

„Öko-Krise beruft auf spiritueller Krise“

Der gegenwärtigen ökologischen Krise liege eine spirituelle Krise zugrunde, so der Patriarch. Er spricht wörtlich von „Geiz, Unersättlichkeit, Egoismus und Raffsucht“. In seinem Bestreben nach immer mehr Wohlstand und ungezügelter Konsum führe der Mensch so das Versiegen der natürlichen Ressourcen herbei, warnt der Patriarch, der in diesem Zusammenhang oftmals auf entsprechende Beschlüsse des Panorthodoxen Konzils vom vergangenen Juni auf Kreta verweist. Der Patriarch ruft mit den Worten des Konzils zu einer angemessenen Nutzung und einem besonnenen Umgang mit den natürlichen Gütern auf.

„Kulturerbe gehört nicht nur einem Land“

Bartholomaios betont in seinem Hirtenbrief weiters, dass mit der ökologischen Krise zugleich auch die Gefährdung des kulturellen Erbes der Menschheit einhergeht. Er spricht von der Notwendigkeit, „parallel zur natürlichen Umwelt auch das universale kulturelle Erbe, das durch den Klimawandel, kriegsrische Konflikte auf der ganzen Welt und aus anderen Gründen bedroht ist, zu schützen“. Die Zivilisation sei von dem mit der Vernunft ausgestatteten menschlichen Geist gebildet worden; darum sei auch der Respekt ihr gegenüber selbstverständlich und geboten.

„Deshalb ist der Schutz der Umwelt wie auch der unschätzbaren kulturellen Güter für das Wohlergehen der ganzen Menschheit geboten“, so Patriarch Bartholomaios wörtlich.

Die kulturellen Schätze, etwa in Gestalt von religiösen und geistlichen Denkmälern, gehörten nicht nur jenen Staaten, auf deren Gebiet sie sich befinden. Deshalb verletze die Beschädigung oder die Zerstörung des Kulturdenkmals eines Landes zugleich auch das weltweite Erbe der ganzen Menschheit. Patriarch Bartholomaios: „Darum ist es die Pflicht und die Schuldigkeit jedes Menschen, aber insbesondere jedes zivilisierten Staates, die Maßnahmen zum Schutz und zur Bewahrung seiner Denkmäler zu verstärken.“

www.kathpress.at 02.09.2016

LECȚIA DE DEMNITATE*

Paul GOMA

Titus Suci: *Am cunoscut într-o țară vecină un român, tatăl românului a fost poet, fiii lui nu știu românește. Ce ne lipsește nouă, românilor, domnule Goma, că dacă nu la prima generație, la a doua ne... pierdem de limba noastră?*

Paul Goma: E o chestiune ce, de când sunt în exil, mă doare și pe mine. În primul an de exil, am fost în America, acolo am ajuns în multe familii de români... Or în majoritatea familiilor, ce se găseau acolo de mai mult de trei ani, copiii nu cunoșteau limba română. După ce-mi reveneam cât de cât, îi puneam la zid... *Ioane, Ilie, Vasile... păi de ce nu știu copiii voștri românește, oameni buni?*...

Tipuri de răspunsuri... *Păi să vezi, eu sunt la lucru toată ziua, soția la fel... și la școală...*

Răspunsurile mă iritau, dar era, cum să zic... revoltă în gol. Știi ce le spuneam? *Ioane, Ilie, Vasile... când am ajuns în Franța, copilul meu avea doi ani și câteva luni... pe atunci găgăvea pe românește, și-a însușit în continuare româna, apoi franceza la școală, e perfect bilingv... or ai voștri au ajuns aici când aveau 10... 15 ani și acum nu mai vorbesc românește?*... Dar cum am spus, revolta mea era în gol pentru că ei... Îți dau însă acum un exemplu pozitiv. Ștefan Băciu, căruia i se spunea... *poetul tânăr*, e pe aiurea din 1940. Pe unde a fost nu a stat în mijlocul unor colectivități românești. A fost totdeauna singur. El și soția. A stat în Brazilia, Hawaii, Argentina, Mexic... Nici nu mai știu pe unde. Cu toate astea, vorbește o românească de-a dreptul seducătoare. Mai frumoasă decât a mea, care am plecat din România în 1977. Aceeași situație la Mircea Eliade, care a plecat din România tot în 1940...

Mircea Eliade își scria studiile de istoria religiilor în franceză și engleză, însă proza în românește; Eugen Ionescu, scriitor francez, mare scriitor francez, vorbește o limbă română extraordinară. Și nu sunt singurele exemple... Atunci care este explicația? După părerea mea următoare: **limba este o profesie**. Inginerul cutare, exilat, folosește limba ca să comunice că vrea mâncare, că vrea nu știu ce. Dar nu o cultivă. Or limba trebuie să o mai cultivi, s-o întreții, să o *strobești*, s-o mai *plivești*, s-o mai întreții, dar mai ales s-o iubești. Însă pentru nescrător, pentru neprofesionistul de limbă română, limba este doar un mijloc de comunicare. Ba chiar e *la modă* ca, după un an, doi de exil, să te prefaci că ai uitat limba română. Păi să mă ierte Dumnezeu, la biserica ortodoxă românească de aici, unde merg din ce în ce mai rar, întâlnesc babe, că altfel nu pot să le spun, soacre, mame aduse cu mari sacrificii de la Atârnații din Vale acum doi ani, foste țărânci, foste muncitoare, foste casnice, care au vorbit românește o viață întreagă, dar dacă le auzi cum vorbesc acum îți vine să dai cu ele de pământ...

Concluzia e evidentă. Înseamnă că pentru ele limba nu a fost ceva important, și în mod firesc copiii lor... Și încă o observație. Asta de-a dreptul interesantă. Copiii românilor care au făcut mariaje cu evreice, ori ambii părinții sunt evrei de origine română, fie că ajung prin America, Australia, Franța, Germania, chiar și în Israel, știu românește măcar și pentru faptul că, hai să zicem cum zic ei, nu strică să știi și o limbă străină. Dar românii noștri o uită, o uită și copiii, cât despre urmașii urmașilor lor...

T. S.: *Ce lucrați, ce pregătiți pentru edituri?*

P. G.: Definitivez, re-definitivez manuscrise de acum zece, cincisprezece, douăzeci de ani. Recent mi-au apărut două cărți la editura *Humanitas*. *Culoarea curcubeului* e un fel de jurnal – dar jurnal românesc –, subiectul având în centru întâmplarea din 1977. Textul a fost difuzat la radio *Free Europe* și *Europa Liberă*, în lectura mea din 1976, eu fiind atunci în România. A doua apariție editorială se numește *Gherla*. Astea au apărut. În vreo lună, două, oricum până la sfârșitul anului, o să-mi apară încă trei cărți. La Cartea

Românească, romanul *Patimile după Pitești*, subiectul fiind *reeducarea* de la Pitești; la Scrisul românesc condus de Marin Sorescu romanul *Gardă inversă*; și, din nou la Humanitas – o continuare... o carte de mărturii căreia nu i-am găsit, încă, titlu. Deci mărturii, perioada mea din exil, tentativele lui Ceaușescu de a-mi închide gura, încercările Securității de a mă elimina... A, și la fosta editura Albatros, acum Forum, o să-mi apară prima carte dintr-un ciclu declarat autobiografic. Se va numi *Din Calidor*. Calidor e un fel de coridor, de prispă, spațiul copilăriei mele din Basarabia. Următoarea se numește *Arta refugii*. Ea a apărut în Franța mai de mult, acum va apărea și în România. Subiectul – refugiul în Ardeal... Deci astea, dar nu doar astea. Eu am scris foarte mult, sunt grafoman. Dar după cum vei fi observat, sunt publicat în Franța, Germania... însă în România... În fine, nu mă plâng, n-am motive să mă plâng, dimpotrivă. Am scris cărți de actualitate, de atitudine, eseuri, romane... datorită cărora am cititorii mei. Iar scriitorul care are cititori, este om împlinit.

*Dialog cu Titus Suci, publicat în: Revista Vatra veche.

Lunar de cultură * Serie veche nouă* Anul IX, nr. 3(99)
martie 2017. Paul Goma s-a născut în 1935 în Basarabia,
din 1940 în România, iar din 1977 în Franța.

TABĂRA DE VARĂ DE LA OGLINZI

Prof. Alina DRIMUȘ

În aceasta vară, în perioada 24- 31 iulie 2017, un grup de patru copii din Viena, de la Biserica Sf. Ap. Andrei, împreună cu un profesor însoțitor a luat parte la programul de tabere „ARC” organizat de Ministerul pentru Românii de Pretutindeni, în colaborare cu Ministerul Tineretului și Sportului din România. Programul este adresat elevilor și tinerilor români din afara granițelor și își dorește să încurajeze dezvoltarea și promovarea limbii române, pilon principal în menținerea identității românești. Taberele „ARC” sunt gratuite și pot participa copii români care trăiesc în afara granițelor și au vârsta cuprinsă între 10 și 18 ani.

Participând pentru prima dată, grupul nostru a ales anul acesta tabăra de la Oglinzi, aflată în vecinătatea stațiunii cu același nume, la 4 kilometri de Târgu Neamț, în spatele Cetății Neamțului, lângă o pădure plină de istorie.

Prima impresie a fost extrem de plăcută, campusul ni s-a părut atractiv, curat, un spațiu deschis, larg care oferă multă libertate și care ne-a dat senzația de liniște și relaxare. Locul a prins treptat viață odată cu sosirea celor aproximativ 150 de copii, reprezentați ai comunităților din Austria, Olanda, Italia, Republica Moldova, Grecia și Transnistria. Toata lumea abia aștepta să se cunoască, să-și împărtășească experiențele și să petreacă un timp cât mai plăcut împreună. Și, într-adevăr, a fost o săptămână plină de ocazii de a lega prietenii, de a ne familiariza cu istoria, cultura și civilizația românească.

Organizatorii amabili și profesioniști au făcut ca cele 8 zile să treacă foarte repede. Multumiri speciale reprezentantelor Ministerului pentru Românii de Pretutindeni, doamnelor Teodora Drăgulescu și

Mihaela Dumitru, care ne-au molipsit cu entuziasmul și dăruirea lor și care încă din prima zi au devenit prietenele noastre. Gazdele primitoare și mâncarea gustoasă au făcut șederea și mai plăcută.

Pentru copiii veniți în tabără, reprezentanți ai Ministerului pentru Românii de Pretutindeni, ai direcției Județene de Sport și Tineret, voluntari „ACR”, au pregătit un program specific vacanței de vară. Programul taberei a fost intens propunându-se chiar din prima zi ateliere diverse la care copiii s-au înscris în număr foarte mare. Au fost activități de limba română, deice, teatru și sport, competiții sportive (fotbal, ping-pong, volei), concursuri de cultură generală. Copiii au participat cu interes și la o prelegere pe teme de spiritualitate și s-au bucurat să o cunoască și să-i pună întrebări Monicăi Rosu, gimnastă medaliată cu aur la Jocurile Olimpice de la Atena 2004.

Câteva zile au fost dedicate excursiilor la obiectivele culturale și istorice din zonă.

O drumeție prin pădurea din apropierea taberei ne-a condus la Cetatea Neamțului, cetate desprinsă parcă din legende, unul dintre cele mai frumoase monumente istorice medievale ale Moldovei.

Pelerinajul la mănăstirile din zona Neamțului ne-a oferit posibilitatea de a admira arhitectura religioasă și de a ne încălca de bogăția spirituală a locurilor. Programul a inclus vizitarea Mănăstirii Neamț, una dintre cele mai vechi mănăstiri din Moldova și a celor două ansambluri monahale Agapia și Văratec, veritabile centre de cultură și spiritualitate ale poporului român. Aici ne-am bucurat de liniștea de un nefiresc aparte, de peisajul deosebit și de frumusețea picturilor lui Nicolae Grigorescu.

La casa memorial Ion Creangă de la Humulești am redescoperit cu toții frumusețea copilăriei. Exponatele prezentate aici sunt caracterizate de simplitatea, bunul simț și modestia proprie țăranului moldovean, generând un puternic sentiment de pioșenie, nu numai pentru ceea ce reprezintă ele față de amintirea lui Ion Creangă, ci pentru că ele sunt mărturii autentice ale tradiției populare a locuitorilor din această parte a țării. Excursia a cuprins și vizita la Curtea domnească, Muzeul de Arta Eneolitică Cucuteni, Muzeul de Etnografie Piatra- Neamț, adevărate vestigii ale istoriei universale și românești.

În altă zi am descoperit frumusețea naturală a zonei, vizitând Lacul Roșu și ascultându-i legenda.

După vizitarea Lacului Roșu am continuat drumul plimbându-ne pe malul pârâului Bicaz, ajungând într-un loc unic în toată Europa, Cheile Bicazului, care ne-au impresionat prin maiestruțitatea pereților de stâncă și prin sălbăticia peisajului. Stâncile de înălțimi amețitoare, pârâurile de munte, cascadele mai mari și mai mici, peșterile alcătuiesc curiozitățile Cheilor. Relaxantă și plină de voie bună a fost și vizita la Rezervația de zimbri și floră carpatică „Dragoș -Vodă”.

Programul taberei s-a încheiat cu festivitatea de premiere, cei care au participat fiind recompensați cu diplome și premii. Ne-am bucurat, de asemenea, de un program artistic susținut de copiii participanți și de nelipsitul foc de tabără.

Atât profesorii, cât și elevii au trăit experiențe de neuitat, au cunoscut oameni generoși și prietenoși, au legat prietenii trainice. A fost o săptămână plină de ocazii de a stabili o legătură cu România și o ocazie de a ne petrece altfel vacanța de vară.

TABĂRA INTERNAȚIONALĂ DE LA MĂNĂSTIREA OAȘA

Oana PIRNUTA

Într-un colț de rai, înconjurată de masivele Șureanu (2.140 m) și Cindrel (2.250 m), se ascunde mănăstirea Oașa. La o altitudine de 1350 m, pe malul lacului de acumulare Oașa, mănăstirea a găzduit anul acesta (1-10 iulie 2017) prima tabără internațională, reușind să reunească 150 de tineri români din toată lumea, din America până în Australia. Toți am venit în inima Carpaților pentru a ne întâlni unii cu alții și mai ales, pentru a îl întâlni mai deplin pe Hristos.

Ajunși la Oașa, după un drum destul de lung, am fost întâmpinați nu doar de căldura și ospitalitatea călugărilor, ci și de peisajul ce, la fiecare pas, te îmbrățișează și-ți șoptește că viața este armonie, bucurie, liniște și pace. Cu sfială, dar plini de entuziasm, pășim înspre mănăstire, gândindu-ne cum ne vor schimba următoarele zece zile. Încă mai răsună în minte glasul starețului ce, în prima zi, ne îndemna să ne gândim bine la motivul pentru care am ales să venim la Oașa și să ne străduim a deprinde ceva din viața călugărească pentru a lua cu noi mai departe, în lume.

Încă de la început am aflat care este programul, și anume participarea zilnică la slujbele mănăstirii, la ascultare și la conferințe. Cu toții ne-am ales câte o ascultare, fiecare la ce se pricepea mai bine. Am fost

îndemnați a lucra ca pentru Dumnezeu având în minte că, împlinind ascultarea, creștem în iubire către ceilalți și către El. Mesajul a fost că tot ceea ce facem e bine, cât timp suntem împreună cu Hristos, rostind rugăciunea inimii.

La conferințe au participat atât invitați din România, cum ar fi Pr. Prof. Univ. Vasile Mihoc, Conf. Dr. Sebastian Moldoveanu și scriitorul Mihail Neamțu, cât și din străinătate, precum Klaus Keneth. El s-a convertit la Ortodoxie după o căutare de aproape patru decenii. Încercând a găsi sensul vieții, trece prin yoga, budism și islamism, sfârșind prin a-l cunoaște pe viitorul său părinte duhovnicesc, cel ce avea să-l nască întru Hristos, Părintele Sofronie Saharov. Temele alese din cadrul conferințelor au acoperit multe subiecte curente dintre care aș enumera trăirea autentică a Ortodoxiei, ce înseamnă iubirea și cum să o trăim, ce reprezintă familia creștină, principii de bio-etică.

Mi-a plăcut mult în această tabără întrucât nu am trăit la nivelul conceptelor. Lucrând și mergând la slujbe împreună cu călugării și cu ceilalți tineri, am simțit că a avut loc o adevărată întâlnire la care era prezent Mântuitorul. Am avut șansa a afla ce ne unește, dar și ceea ce ne face unici, ocazia de a ne descoperi pe noi înșine și unul pe celălalt. Indiferent de unde venim și cât de diferiți suntem, am conștientizat că pe toți ne unește Hristos. M-a bucurat că am trăit cuvântul „unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18,20). Am simțit că El este prezent în relațiile dintre noi, ne este alături când nu trăim închiși în noi înșine, ci îl lăsăm Să se deschidă către ceilalți. Am realizat că orice eveniment din existența noastră, care la început ne întristează, este o invitație a lui Dumnezeu spre creștere, este în fapt mâna Sa întinsă către noi pentru a ne înalța. Experiența taberei te ajută să vezi viața împreună cu Hristos, să înțelegi cât de mult te iubește El și să prețuiești fiecare clipă, fiecare întâlnire și împlinire ca un dar al Lui pentru tine.

Am trăit o bucurie enormă la Sfântă Liturghie de duminică, văzând biserica plină de tineri venind spre Potir, cu toții îmbrăcați în costume populare. M-a mișcat gândul că fiecare dintre noi va răspândi bucuria și lumina adunate la Oașa în alte colțuri ale lumii.

Misiunea mănăstirii este unică, este o lucrare de formare a tinerilor, un mediu unde ni se împărtășesc valorile adevărate și suntem îndemnați a nu ne mulțumi cu iluziile, ci a căuta Adevărul. În final, pot să va invit să mergeți și să gustați din Bucuria prezentă la Oașa. Următoarea tabără internațională va avea loc de pe 19-29 iulie 2018, obștea mănăstirii ne așteaptă cu brațele deschise!

În această vară au mai participat tineri din parohia noastră și la întâlnirile cu tineri ortodocși la Iași și la Freiburg, Germania.

A ȘASEA ÎNTÂLNIRE PANORTODOXĂ A TINERILOR DIN AUSTRIA

Sâmbătă 7.10.2017 a avut loc la Viena cea de-a 6-a Întâlnirea panortodoxă a tinerilor din Austria, organizată în Campusul școlar catolic „Mater

Salvatoris". Ziua a început prin participarea tinerilor la Taina Sfintei Liturghii, oficiată în Biserica școlii de către IPS Arsenie, Mitropolitul grec al Austriei înconjurat de 15 preoți și 3 diaconi din Bisericele Ortodoxe surori. În cadrul Sf. Liturghii foarte mulți tineri au primit Taina Sf. Împărtășanii.

După ce tinerii au primit hrana cea duhovnicească, au fost invitați pentru a servi masa de prânz comună în cantina școlii, ziua continuând cu 5 seminarii în cadrul cărora a fost discutată din mai multe perspective tema stabilită de membrii Conferinței Episcopilor Ortodocși din Austria pentru acest an: *Libertate și Responsabilitate*. Astfel, Pr. Prof. Nicolae Dura, care a venit însoțit de studenți din cadrul Colegiului Universitar de Pedagogie din Viena, a condus seminarul numit *Libertate și responsabilitate în societate*, Pr. Viktor Schilowsky a condus seminarul în cadrul căruia s-au vizionat și apoi discutat câteva scene din filmul rusesc *Insula*, Pr. Prof. Alexander Lapin a condus seminarul denumit *Ce fac eu cu libertatea mea*, Starețul Mănăstirii ortodoxe din Austria, Pr. Paisie Jung a condus seminarul *Libertate și responsabilitate în lumea monahală*, iar Dl. Prof. Angelos Fotiadis a condus seminarul de muzica religioasă.

După-amiaza zilei a fost petrecută de către tineri printr-un program liber, ei putând alege pictura pe sticlă, Workshop organizat de către Pr. Răzvan Gască, muzică folclorică specifică diferitelor țări ortodoxe, atelier artizanal, sport sau degustare de bucate din zona balcanică. Tineri români au interpretat cântări și din tradiția noastră românească.

Și anul acesta, organizatorul acestei întâlniri a fost Pr. Emanuel Nuțu din Biserica Ortodoxă Română, ajutat de reprezentanți ai celorlalte Biserici surori.

Ne-am bucurat de o atmosferă cu totul deosebită, cei peste 300 de tineri veniți nu doar din Viena, ci și din alte părți ale Austriei participând activ la seminariile organizate și bucurându-se de o zi în care și-au întărit convingerea că nu sunt singuri, ci parte a unei familii mari, tot mai vizibilă și mai activă, o zi în care s-au pus bazele unor noi prietenii, o zi care ne aduce convingerea și bucuria că există mult interes din partea tinerelor vlăstare pentru viață spirituală practică și simțită în suflet, dar și față de ceea ce înseamnă identitatea noastră spirituală, bucuria de a fi ortodocși. Dorința tinerilor de a descoperi și trăi cât mai mult din frumusețea învățăturii și tradiției ortodoxe, ne dau speranța că Ortodoxia în Austria are un viitor

luminos în sensul păstrării și transmiterii ei generațiilor viitoare.

<http://www.mitropolia-ro.de/index.php/stiri-din-2017/1177-a-sasea-intalnire-panortodoxa-a-tinerilor-din-austria>

TINERI de care ne BUCURĂM

Mein Weg zur Matura

Mein Name ist Alexandru Ilie Serediuc. Ich bin in Suceava (Rumänien) geboren und mit 12 Jahren nach Österreich gekommen. In den ersten Jahren der Mittelschule setzte ich mich hauptsächlich damit auseinander die deutsche Sprache zu lernen. Im letzten Schuljahr der Mittelschule hatte ich mich sehr ambitioniert um den Notendurchschnitt zu erreichen, damit ich in die HTL aufgenommen werden konnte. Mein Anstreben hat sich gelohnt und ich wurde in der HTL aufgenommen. Zu der damaligen Zeit hatte ich die Schule nicht sehr ernst genommen und aus diesem Grund bin ich im Jahr darauf auf die HAK gewechselt.

Der Unterschied zwischen der Mittelschule und der HAK war ziemlich groß. Weil ich die Sprache noch nicht so gut konnte, musste ich mich mehr als die anderen Mitschüler anstrengen, um mein Ziel (die Matura) zu erreichen. Im Großen und Ganzen möchte ich Ihnen verraten, dass die Matura eine reine Kopfsache ist. So lange man sich vorbereitet und regelmäßig den Unterricht besucht, sollte man sich keine Sorgen machen. Selbstverständlich ist der wichtigste Faktor die Motivation nicht aufzugeben, denn viele Schüler neigen heutzutage zu Depressionen und möchten am liebsten aufgeben. Mit Höhen und Tiefen kommt man erst weiter, denn nur so lernt man sich durchzukämpfen. Der regelmäßige Besuch der Kirche und die Gebete haben mich sehr gestärkt. Ich danke Gott, dass er mich überall begleitet und unterstützt hat.

Mein Name ist Cristian Catana, bin 33 Jahre alt und am 6. Juni 1984 in Bukarest, Rumänien, geboren worden. Im Jahre 2000 bin ich gemeinsam mit meiner Mutter und Schwester aus Rumänien nach Österreich gezogen. Trotz der Tatsache, dass ich in der Schule sehr gut war musste ich aus finanziellen Gründen mit einer Lehre meinen Werdegang in Österreich beginnen.

Somit entschied ich mich mit 16 Jahren den Beruf des Bäckers (3 Jahre Lehrzeit) zu ergreifen. Meine berufliche und schulische Laufbahn verlor ich allerdings nicht aus den Augen und machte ein Jahr nach meiner mit Auszeichnung absolvierten

Lehrabschlussprüfung die Meisterprüfung (2004 – 2005) und war somit, mit 21 Jahren, einer der damals jüngsten Bäckermeister Österreichs. Danach folgte eine 2-Jährige Werkmeisterschule für Bio- und Lebensmitteltechnologie (Subinginer in Biotechnologie si Technologie Alimentara - 2007 – 2009) und eine 4-Jährige Handelsakademie für Berufstätigen (Abschluss mit Matura - 2010-2014), die ich als einer der Klassenbesten absolviert habe.

Da mein Onkel, mütterlicherseits, ein sehr beliebter und geschätzter Priester in Rumänien war und ich dementsprechend seit meiner Kindheit mit der Kirche sehr verbunden gewesen bin, entschied ich mich nach der Matura, wo ich beim Herrn Pr. Drd. Emanuel Nuțu in Religion maturiert habe, den Beruf des Religionslehrers zu ergreifen und absolvierte anschließend eine dreijährige Pädagogische Ausbildung (2014 – 2017) an der Kirchlichen Pädagogischen Hochschule Wien/Krems unter der Obhut von Herrn Prof. Dr. Nicolae Dura, wo ich den Bachelor of Education für orthodoxe Religion erlangt habe.

Derzeit befinden ich mich an der Universität Wien im Masterstudium Religionspädagogik mit Schwerpunkt Orthodoxe Religionspädagogik - *Ausbildung Religionslehrer für die Oberstufe* - und bereite meine Masterarbeit unter der Obhut von Ass.-Prof. Dr. Ioan Moga, vor.

Letzten Endes muss ich sagen, dass die hervorragenden Leistungen, die ich bis jetzt in meinem Leben erbracht habe, vor allem meiner Familie zu verdanken habe: meiner Mutter – *Dipl. Ing. Marilena Valentina Buchholzer*, Qualitätsmanagerin in einer der größten Bäckereien Österreichs - und meiner Schwester, *Maria Schickes*, die in Luxemburg lebt, verheiratet ist, als Fondsmanagerin in einer berühmten luxemburgischen Bank arbeitet und aus mir, seit kurzem, einen stolzen Onkel gemacht hat.

Was meinen universitären Werdegang anbelangt muss ich mich auch beim Herrn Prof. Dr. Nicolae Dura bedanken für die Unterstützung, die mir Seinerseits während meines vor kurzem abgeschlossenen Bachelorstudiums an der Kirchlichen Pädagogischen Hochschule gewährt wurde bedanken. Nicht zuletzt Herrn Ass.-Prof. Dr. Ioan Moga für Seine Bereitschaft meine Masterarbeit an der Uni Wien zu betreuen.

Den eifernden Lesern der rumänisch-orthodoxen Kirchenzeitung und den Neuankömmlingen in Österreich möchte ich eines mitteilen und zwar: Habt Vertrauen in der eigenen Kraft und an Gott, denn nichts ist im Leben unmöglich.

ÎNTÂLNIREA TINERILOR ORTODOCȘI (ITO) Iași 2017 „Tânărul în căutarea libertății”

Oana PÎRNUȚĂ

La începutul lunii septembrie a acestui an, orașul celor 7 coline, Iașiul, a găzduit Întâlnirea Tinerilor Ortodocși (ITO) din întreaga lume. Timp de 4 zile, mai mult de 6.000 de mărturisitori ai lui Hristos din peste 20 de țări s-au împărtășit din darurile iubirii lui Hristos prin întâlnirea cu Sfânta Parascheva, participarea la Sfânta Liturghie și întâlnirea unuia cu celălalt.

Urările de bun venit ale Părintelui Patriarh Daniel și Părintelui Mitropolit Teofan au fost urmate de un moment emoționant, aprinderea torței ITO Iași 2017 de către delegația din București, gazda de anul trecut a evenimentului. După aprinderea făcliei s-au cântat imnul României iar apoi imnul ITO 2017 „Tânărul în căutarea libertății”. Ecourile refrenului imnului ITO „*Doamne, uită-te la noi / Și ne scoate la lumină / Ne deschide către zorii / Lumii celei fără vină!*” ne însoțesc încă pe cei care am trăit bucuria comuniunii de a cânta acest refren într-un glas. Imnul cristalizează dorul sufletului tânăr în căutarea libertății, în fapt a Sensului Vieții: „*S-ascund în noi doruri,/ Căutări nerostite/ Și-un plâns ce-i neplâns,/ Neputință și strigăt/ Și-aș vrea să fiu liber/ Și nu știu ce-nseamnă/ Încerc să mă lupt,/ Dar ei mă condamnă.*”

A doua zi a întâlnirii a început cu participarea la Sfânta Liturghie, urmată de atelierele de comunicare, în cadrul cărora tinerii au discutat despre libertate. Sâmbătă seara Părintele Constantin Necula a susținut conferința „Tânărul în căutarea libertății”. Încă îmi răsună în inimă vocile unite ale celor peste 6.000 tineri răspunzând la salutul Părintelui „*Hristos în mijlocul nostru!*” cu „*Este și va fi!*” În căutarea libertății, a bucuriei și a iubirii, tânărul tânjește nu după ceva, ci după Cineva. Libertatea adevărată este descoperită lumii de Mântuitorul Iisus Hristos și dăruită tuturor celor ce cred în El „*Și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi*” (Ioan 8, 32). Noi suntem liberi în momentul în care scăpăm de egoul, de dorințele noastre ireale și începem a ne preocupa de nevoile și suferințele celui de lângă noi, astfel încât Hristos să-i dăruiască, prin noi, ce-i este aproapelui nostru de trebuință. În acest sens, imnul ITO surpinde în câteva versuri esența temei conferinței: „*Să fiu liber să iert,/ Și*

să spun „mulțumesc!“ / Să fiu darnic și bun / Și să pot să iubesc / Să fiu liber de mine, / Liber de „eu“, / Să fiu liber s-aduc bucurie, / Și mamei și tatei și fratelui meu”.

Părintele Necula a subliniat că cel mai deplin gest al libertății este ca tânărul să primească Trupul și Sângele lui Hristos, dobândind astfel har și putere pentru a mărturisi Adevărul, Cel pentru care au murit cei din închisorile comuniste. Ei s-au luptat atunci pentru ca noi să fim astăzi liberi și cu siguranță s-au bucurat să ne vadă reuniți, ca și frați întru Hristos. Îndemnul Părintelui a fost să nu devenim robi ai oamenilor sau sistemelor sociale, așa cum spune și Sfântul Apostol Pavel „*Cu preț ați fost cumpărați! Nu deveniți robi ai oamenilor!*” (1 Corinteni 7, 23).

ANUNȚURI:

Duminică 29.10 la ora 12,00: Sfântul Munte Athos, prezentare cu imagini, cântare și cuvinte în sala noastră parohială, Biserica Sf. Ap. Andrei.

Sâmbăta morților: 4. 11 Slujbă de pomenire a eroilor români și a răposaților noștri, **Zentralfriedhof, Parcela 68 A, ora 11,30, Parcela 38, ora 12,00.**

Cursuri de Limba română sunt predate în fiecare Duminică, în sala parohială, între **orele 11,50-12,45** de către Prof. Mag. Alina DRIMUS.

Duminică, Sfânta Liturghie s-a oficiat în fața Catedralei Mitropolitane din Iași, urmată de atelierele de creație din Parcul Copou. După Marșul Tinereții, ne-am bucurat și de prezența Maicii Siluana, care ne-a îndemnat să luptăm împotriva propriilor păcate, împotriva duhului lumii, pentru a dobândi adevărata libertate din Sfânta Împărtășanie. Seara s-a încheiat cu un program artistic susținut de formația Holograf.

În ultima zi a avut loc festivitatea de încheiere și înmânarea torței delegației din Sibiu, organizatorii ITO de anul viitor. Mesajul de încheiere a Înaltpreasfințitului Părinte Teofan a concluzionat minunat ideile cu care fiecare tânăr a plecat după zilele petrecute la Iași: „*omul bun este un om liber, omul care iartă e un om liber, omul care se roagă e un om liber, omul care are curaj e un om liber, omul care este entuziast e un om liber și omul care are credință e un om liber! Să vă hrăniți libertatea din bunătate, din iertare, din rugăciune, din curaj și mai ales din credința cea dreaptă!*”.

Îți mulțumim, Doamne, pentru aceste zile binecuvântate, pentru iubirea și dăruirea voluntarilor, a preoților și ierarhilor!

RUFE zu CHRISTUS - Chemări la Hristos

Herausgeber: Rumänisch-orthodoxes Pfarramt

Biserici: WIEN 11. Simmeringer Hauptstr. 161;
15. Pouthong. 16

Tel. & Fax: 533.03.29; www.rumkirche.at

Capelă: 1010-WIEN, Löwelstraße 8/2

Pr. Dr. N. DURA, paroh, Tel. 0699/17 37 87 74

Pr. Drd. E. NUȚU, Tel. 0676/42 32 426;

Pr. Dr. I. MOGA, Tel. 0676/772 81 90;

P.b.b. Verlagspostamt 1014 Wien “GZ03Z034851 M”